

[Duetoft]

Og det har vi vel set resultatet af. Mange offentligt ansatte er kommet med gode ideer, er gået med ind i arbejdet og har spillet positiv makker i det. Det synes jeg de skal have tak for både i kommunerne, i amterne og i centraladministrationen. Man har været med i stedet for at spænde ben, som man måske kunne have frygtet det fra starten.

Forudsætningen for, at det går godt videre frem, er selvfølgelig, at den tillid fastholdes, og den tillid fastholdes kun, hvis man lader være med at snakke om nedskæringer og besparelser. Det kunne nogle måske fristes til i et år som i år, men det vil føre til mistillid igen, og dermed vil man begynde at spænde ben for den fortsatte udvikling af moderniseringsprogrammet. Derfor vil jeg gerne herfra advare imod, at man koncentrerer sig om at bruge de udtryk.

Det er vigtigt for alle parter, at det offentlige fastholder kvalitet. Den har borgerne krav på, og derfor er det godt, at det offentlige i øget grad har brugt ny teknologi; det gør servicen større.

Men det betyder altså også, at den offentlige sektor i højere grad må vise fleksibilitet både i arbejdsvilkår og i lønninger. Det offentlige skal nu konkurrere med et meget ofte lønførende privatmarked, der hiver veluddannede folk væk fra det offentlige, og det er ikke en situation, som brugerne i hvert fald kan være særlig tilfredse med.

Det betyder, at vi i det offentlige er nødt til at give en ekstra skærv for den ekstra indsats. Det betyder, at man bliver nødt til at øge mulighederne for efteruddannelse og videreuddannelse, og det betyder også, at man skal skabe forhold omkring de offentligt ansatte, der gør, at de har arbejdsglæde og udfordringer. Det kan den decentralisering, man har snakket om, jo være med til, sådan at man måske får større beslutningsmyndighed rundt omkring.

Vi skal også ændre holdningerne. Vi er nødt til at få en holdningsændring i forbindelse med det mere rutinemæssige arbejde, sådan at offentligt ansatte ikke kun er folk, der sidder og slår op i tabeller og kigger på – ren administration – men måske netop i højere grad er med til at hjælpe mennesker, ikke sådan, at de er formyndere, men at de er med til at skubbe mennesker i gang med nogle ting – at man altså ikke bare siger, at det offentlige skal fungere ved at få tilført

flere penge, flere midler – en holdningsændring, der gør op med den gammeldags tankegang, at alt klares med penge.

Som nævnt er vi tilfredse med de fremskridt, der er sket. Vi ser frem til den næste fase, og vi tror, det er i alles interesse, at den kommer godt igennem. Vi vil derfor fra CDs side ønske regeringen held og lykke med fortsættelsen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må blot rette hr. Duetoft, som kom med en bemærkning om, at ikke mindst Fremskridtspartiet havde oppisket et had til de offentligt ansatte. Det har vi aldrig nogen siden gjort, hr. Duetoft. Jeg ved godt, der er visse politikere, som forsøger at lægge det op på den måde, men det er faktisk forkert.

Vi nærer egentlig ikke had til nogen, men vi kan godt beklage, at folketingspolitikere har bragt landet i en situation, hvor vi har så mange offentligt ansatte, som vi har. Det mener Fremskridtspartiet ikke er særlig hensigtsmæssigt, og vi har også altid sagt, at vi vil reducere den offentlige sektor, at vi vil have de offentligt ansatte over i den private sektor. Der er ikke noget med, at vi vil have en massakre på de offentligt ansatte, hvad hr. Duetoft ligesom lægger op til.

Det er bare for god ordens skyld, at jeg retter hr. Duetoft, for jeg synes ikke, den slags skal have lov til at blive sagt fra Folketingets talerstol, uden at der kommer en retelse.

Fremskridtspartiet synes, det er udmærket, hvis det offentlige kan få noget konkurrence i forholdet til de private. Jamen det kan da ikke være til skade for nogen overhovedet. Hvorfor i alverden skal det offentlige ikke konkurrere? Vi ville faktisk mene, det var ganske sundt, hvis det blev indført noget mere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg ved ikke, om fru Pia Kjærsgaard lytter meget til sin partileder, men hvis hun begynder på det, vil hun opleve en partileder, der rejser land og rige rundt og fortæller, at 400.000 offentligt ansatte skal fyres i løbet af ganske kort tid. Som argumentation for det